

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน จึงมีบทบัญญัติและมาตรการบางประการที่ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้มีการรับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยกำหนดหน้าที่ของรัฐให้ต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก อีกทั้ง เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแลตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส รวมทั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของภาครัฐที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชนอันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของประชาชนจากคำสั่งทางปกครองหรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การจัดการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีประสิทธิภาพ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในมาตรา ๑๑ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่มีสื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผ่นผิง แผ่นที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การประมวลผลหรือการบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือข้อมูลข่าวสารอื่นที่เกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐหรือเกี่ยวกับเอกชน

“ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลต้องเปิดเผยให้ประชาชนได้รับทราบหรือตรวจดูได้โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลและศาลรัฐธรรมนูญเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์การอัยการ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับของรัฐ องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ และหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

“เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลเอกชนที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ที่ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจแทนหน่วยงานของรัฐ
- (๒) ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ
- (๓) ที่ได้ทำสัญญาร่วมลงทุนกับหน่วยงานของรัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยการร่วมลงทุน

ระหว่างรัฐและเอกชน

- (๔) ที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

- (๕) ที่หน่วยงานของรัฐมีทุนหรือถือหุ้นอยู่ด้วย

- (๖) ที่รับบริจาคและได้รับสิทธิลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากร ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร

- (๗) ที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์สาธารณะในวงกว้าง ตามที่กำหนดใน

กฎกระทรวง

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

“ดิจิทัล” หมายความว่า เทคโนโลยีที่ใช้วิธีการนำสัญลักษณ์ศูนย์และหนึ่ง หรือสัญลักษณ์อื่นมาแทนค่าสิ่งทั้งปวง เพื่อใช้สร้างหรือก่อให้เกิดระบบต่าง ๆ เพื่อให้มนุษย์ใช้ประโยชน์

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงานปลัด
สำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร
สาธารณะ ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
ให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ในสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับงาน
วิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๗ รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ
จะต้องมีอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๘
- (๒) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและ
คำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว รวมถึงคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลด้วย
- (๓) นโยบาย การตีความ หรือการตอบข้อหารือที่ไม่เข้าข่ายต้องประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาตามมาตรา ๘ (๔)
- (๔) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ
- (๕) แนวปฏิบัติ คู่มือ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมี
ผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนและคู่มือสำหรับ
ประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ
- (๖) สัญญาของหน่วยงานของรัฐ
- (๗) ข้อยุติในการไกล่เกลี่ยหรือประนอมข้อพิพาทในสัญญาตาม (๖) และคำชี้ขาดของ
อนุญาโตตุลาการในสัญญาดังกล่าว
- (๘) การอนุญาตและเงื่อนไขประกอบกิจการที่เป็นบริการสาธารณะ หรือการใช้
ทรัพยากรสาธารณะหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินในการประกอบกิจการหรือการดำเนินการ การต่ออายุ
ใบอนุญาต การยกเลิกเพิกถอน หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการอนุญาตดังกล่าว
- (๙) วาระการประชุม บันทึกการประชุม รายงานการประชุม บันทึกภาพและเสียงของ
การประชุม ขวเลข เอกสารประกอบการนำเสนอในที่ประชุมของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการ หรือ
คณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรี รวมถึง ผลการลงมติและความคิดเห็นของ
คณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการ หรือคณะกรรมการเป็นรายบุคคล

(๑๐) ข้อมูลข่าวสารของราชการในทุกขั้นตอนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณ รายรับ การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ การใช้และบริหารเงินแผ่นดิน การใช้และบริหารทรัพย์สินของทางราชการ งบการเงิน และการเงินการคลัง ของหน่วยงานของรัฐ และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ กฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๑๑) ข้อมูลสถิติที่หน่วยงานของรัฐรวบรวม ครอบครอง หรือวิเคราะห์จากการใช้อำนาจ หรือหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้น รายงานประจำปี ผลการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ รายงานการศึกษาและวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๑๒) ร่างแผนงาน ร่างโครงการ ร่างขอบเขตของงาน ร่างสัญญา ร่างคำของบประมาณ และเอกสารประกอบ ร่างพระราชบัญญัติและร่างกฎหมายลำดับรองต่าง ๆ ที่ส่งต่อหรือเปิดเผยต่อหน่วยงานอื่นหรือบุคคลภายนอก

(๑๓) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในทุกขั้นตอนการดำเนินการ ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะด้านสิ่งแวดล้อม สาธารณสุข และสิทธิผู้บริโภค

(๑๔) ข้อมูลข่าวสารความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อร้องเรียน การประเมินผล ผลสำรวจ และข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อหน่วยงานของรัฐ ที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้ต้องการให้ปกปิดต่อสาธารณะ

(๑๕) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับกรอบอัตราค่าจ้าง จำนวนบรรจุจริง และการแต่งตั้ง ความรับผิดชอบ เป้าหมาย ผลงานตามเป้าหมาย ของบุคลากรเจ้าหน้าที่ของรัฐ และตาม โครงสร้างของหน่วยงานของรัฐ รวมถึงตำแหน่งงานว่างหรือที่เปิดรับของหน่วยงานของรัฐ

(๑๖) นโยบายการตั้งราคาหรือค่าบริการ และนโยบายการพิจารณาส่วนลดราคาหรือค่าบริการของหน่วยงานของรัฐ

(๑๗) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับที่ดิน ทะเบียนที่ดิน ประเภทที่ดิน พิกัดและตำแหน่งที่ดิน การครอบครอง และแผนที่

(๑๘) ทะเบียนฐานข้อมูล บัญชีข้อมูล ชุดข้อมูลและข้อมูลข่าวสารภายในบัญชีข้อมูล ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล และข้อมูลข่าวสารในฐานข้อมูลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐ

(๑๙) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน สอบสวน ประเมิน วิจารณ์ และวินิจฉัย ที่เสร็จสิ้นการใช้ดุลยพินิจของหน่วยงานนั้นแล้ว

(๒๐) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด
มาตรา ๘ หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน รายงานผู้บริหารหน่วยงานของรัฐ สถานที่ปฏิบัติงาน หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่สำหรับการติดต่อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมข้อมูลสำหรับการติดต่อ

(๒) สรุปลำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน วิสัยทัศน์ และพันธกิจ

(๓) สถานที่ติดต่อ หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่สำหรับการติดต่อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

และช่องทางการติดต่อบนระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อติดต่อ สอบถาม ร้องเรียน และยื่นคำขอ ตามมาตรา ๑๔
มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๖

(๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน แบบแผนนโยบาย หรือ
การตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(๕) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด

ข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามี
การประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว
ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อ
ขายหรือจำหน่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๙ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องประกาศตามมาตรา ๘ (๔) ถ้ายังไม่ได้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา จะนำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะรับรู้ถึงข้อมูลข่าวสาร
สาธารณะนั้นตามความเป็นจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร

มาตรา ๑๐ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของ
หน่วยงานของรัฐตามรายการในมาตรา ๗ ในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงของคนทุกกลุ่ม
โดยเร็วที่สุดหรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด ทั้งนี้ ตามมาตรฐานและ
หลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยคณะกรรมการพัฒนาารัฐบาลดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการ
บริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล

หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยกำหนดรูปแบบข้อมูล
ช่องทางเผยแพร่ ความเร็วในการเปิดเผย ความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อเดือน
โดยคำนึงถึงความสะดวกของประชาชนในการนำข้อมูลข่าวสารสาธารณะไปใช้งานต่อได้ดีที่สุด

หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดให้มีระบบข้อมูล ฐานข้อมูล ช่องทางในการเปิดเผย ร้องเรียนและ
ขอรับข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้อย่างสะดวก ตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๖ ผ่านระบบดิจิทัลหรือ
ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามระเบียบ
ที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนดเพิ่มเติม

มาตรา ๑๑ หน่วยงานของรัฐต้องจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล
และจัดเก็บในฐานข้อมูลหรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศบนระบบดิจิทัล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการ
บริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล และตามระเบียบที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร
สาธารณะกำหนด

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ยกเว้นสำหรับข้อมูลข่าวสารของราชการที่ใช้ภายในหน่วยงาน
ของรัฐและยังมิได้เปิดเผยหรือส่งต่อให้กับหน่วยงานอื่นหรือบุคคลภายนอก

มาตรา ๑๒ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ภายในหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

(๑) ประสานงาน ให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งภายในหน่วยงานของรัฐและ ระหว่างหน่วยงานของรัฐ

(๒) รับคำขอ คำร้อง อำนวยความสะดวกในการจัดหาข้อมูลและชี้แจงต่อบุคคล และหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๓ เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาธารณะตามรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นโดยเร็วที่สุด โดยกำหนดรูปแบบข้อมูล ช่องทางและความเร็วในการเปิดเผย รวมถึงความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย ไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อเดือน โดยคำนึงถึงความสะดวกของประชาชนในการนำข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ไปใช้งานต่อได้ดีที่สุด ในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล ทั้งนี้ ตามวิธีการและหลักเกณฑ์การเปิดเผย ที่คณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะประกาศกำหนด

เพื่อประโยชน์สาธารณะ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจกำหนดหรือปรับปรุง รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งตามความเหมาะสมได้

การประกาศตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และก่อนประกาศ ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารปรึกษาหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจกำกับดูแลตามกฎหมายเป็นการเฉพาะ และในกรณีที่ไม่มีหน่วยงานใดมีอำนาจกำกับดูแลตามกฎหมายเป็นการเฉพาะ ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สาธารณะปรึกษาสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๑๔ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือข้อมูลข่าวสารของราชการ จากหน่วยงานของรัฐ และมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารในรูปแบบที่ขอ รวมถึงขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น บนเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ หรือช่องทางการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามระเบียบที่คณะกรรมการข้อมูล ข่าวสารสาธารณะกำหนดได้

หน่วยงานของรัฐต้องส่งมอบสำเนาข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ในรูปแบบที่บุคคลขอ หรือใกล้เคียงกับรูปแบบที่ขอมากที่สุดซึ่งหน่วยงานของรัฐมีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ หรือสามารถ จัดทำให้ได้โดยไม่เป็นภาระเกินสมควร โดยในกรณีมีข้อมูลพร้อมที่จะจัดหาให้ได้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ โดยเร็วหรือภายในวันที่รับคำขอ ในกรณีข้อมูลที่มีจำนวนมากหรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่รับคำขอได้จะต้องแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในเจ็ดวัน รวมทั้ง แจ้งกำหนดวันที่จะ ดำเนินการแล้วเสร็จ ให้ผู้ขอข้อมูลทราบด้วย ทั้งนี้ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

หน่วยงานของรัฐอาจเรียกค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการจัดทำ สำเนาข้อมูลข่าวสารตามวรรคสอง ในอัตราที่เหมาะสมและไม่เกินต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง ตามระเบียบที่ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่งได้ หากบุคคลผู้ขอมีเจตนาถกกันแกล้างเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือขอข้อมูลข่าวสารบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร แต่ต้องตอบกลับและให้เหตุผลต่อบุคคลนั้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่ง แม้ว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่จะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลางหรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้น หรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม ให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๕ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ให้เพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะใด ๆ ในรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น หรือให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๐ หรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารของราชการหรือข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๔ ให้ถูกต้อง ครบถ้วน ตามหลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอโดยไม่มีเหตุอันสมควร บุคคลนั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

นอกจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติล่าช้า หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้

เมื่อได้รับคำร้องเรียนตามวรรคสองและวรรคสามแล้ว คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องพิจารณาคำร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน แล้วแจ้งผลการวินิจฉัยไปยังผู้ร้องเรียน และหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

หมวด ๒

ข้อมูลความลับราชการ

มาตรา ๑๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการใดที่เป็นข้อมูลความลับราชการ ไม่ต้องถูกเปิดเผยตามมาตรา ๑๐ โดยชี้แจงว่าเป็นข้อมูลความลับราชการ ปกปิดและตัดทอนเฉพาะส่วนที่เป็นข้อมูลความลับราชการ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เหลือตามปกติ

ให้หน่วยงานของรัฐมีดุลพินิจในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการตามมาตรา ๑๔ หรือ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับหน่วยงานรัฐอื่น ๆ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์และการมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียของบุคคลที่เกี่ยวข้องประกอบกัน บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีการเข้าถึง เผยแพร่ หรือเปิดเผย ด้วยวิธีการอย่างอื่น

มาตรา ๑๗ ข้อมูลความลับราชการ แบ่งชั้นข้อมูลความลับตามลักษณะเงื่อนไขของความลับ ดังนี้

(๑) ลับที่สุด หมายความว่าถึง ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ข้อมูลด้านการถวายนามพลอดภัย หรือข้อมูลข่าวสารใด ๆ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

(๒) ลับมาก หมายความว่าถึง ข้อมูลข่าวสารด้านการต่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ด้านการทหารและการป้องกันประเทศ ด้านการข่าวกรอง ด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ด้านการรักษาความปลอดภัยบุคคล และข้อมูลข่าวสารของราชการอื่น ๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยข้อเสนอของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๓) ลับ หมายความว่าถึง ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ข้อมูลรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการหรือตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน ซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบต่อความเป็นอิสระในการประเมินผลงานนั้น ข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และข้อมูลข่าวสารของราชการอื่น ๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนดเพิ่มเติมโดยข้อเสนอของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

ข้อมูลความลับราชการจะไม่รวมถึง ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจผิดกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๘ ข้อมูลตามมาตรา ๑๗ ด้านการต่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ได้แก่ ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวกับท่าทีและกลยุทธ์การเจรจาในประเด็นการต่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ

(๒) ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องชีวิตและร่างกายของประชาชน การพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน หรือการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างระบบการสื่อสาร รหัสลับ หรือข้อมูลที่มีการสื่อสารผ่านรหัสลับของหน่วยงานด้านการต่างประเทศ

(๔) ข้อมูลที่ประเทศไทยมีพันธกรณีให้เปิดเผยตามกฎหมายระหว่างประเทศ

(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในการเยือนต่างประเทศของบุคคลสำคัญของไทย

มาตรา ๑๙ ข้อมูลตามมาตรา ๑๗ ด้านการทหารและการป้องกันประเทศ ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งทางทหาร การรักษาความปลอดภัยที่ตั้ง อัตรากองจัดหน่วยและกำลังทหาร อาวุธยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์

(๒) ข้อมูลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถในการป้องกันประเทศ อาวุธยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์ซึ่งอยู่ระหว่างขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา ทั้งนี้ ที่มีกำหนดขั้นความลับไว้

(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับแผนหรือการรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติการทางทหาร

(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ

(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับการข่าว ข่าวกรอง รหัสลับ สัญญาณต่าง ๆ ทางทหาร

มาตรา ๒๐ ข้อมูลตามมาตรา ๑๗ ด้านการข่าวกรอง ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) แผนหรือรายงานปฏิบัติการด้านการข่าวกรอง หรือรายงานข่าวสารที่เป็นผลผลิตจากการปฏิบัติการด้านการข่าวกรอง

(๒) รายงานข่าวสารที่มีชั้นความลับที่ได้รับจากบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐหน่วยงานของรัฐต่างประเทศ หรือหน่วยงานระหว่างประเทศ

(๓) รายงานข่าวกรอง

(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการข่าวกรอง การต่อต้านข่าวกรอง การข่าวกรองทางการสื่อสาร รหัสลับ และสัญญาณต่าง ๆ ในทางการข่าว

มาตรา ๒๑ ข้อมูลตามมาตรา ๑๗ ด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง กำลังพล การรักษาความปลอดภัยของที่ตั้ง อัตรากองจัดหน่วยและกำลัง อาวุธยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

(๒) แผนหรือรายงานปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

(๓) รายงานข่าวสารที่มีชั้นความลับที่ได้รับจากบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของรัฐต่างประเทศ หรือหน่วยงานระหว่างประเทศ

(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการข่าวกรอง การต่อต้านข่าวกรอง หรือการข่าวกรองทางการสื่อสาร รหัสลับและสัญญาณต่าง ๆ ในทางการข่าว ทั้งนี้ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

มาตรา ๒๒ ข้อมูลตามมาตรา ๑๗ ด้านการรักษาความปลอดภัยบุคคล ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) มาตรการ แผน หรือแนวทางในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ และสถานที่พำนักของผู้นั้น

(๒) มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานคดีความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดชั้นข้อมูลความลับราชการเมื่อมีข้อมูลความลับราชการเกิดขึ้น ตามที่กำหนดในรายการข้อมูลความลับราชการของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๒๔

หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่กำหนดระยะเวลาที่ข้อมูลความลับราชการจะเปลี่ยนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะเมื่อครบระยะเวลาที่กำหนด นับตั้งแต่ปีที่ข้อมูลความลับราชการเกิดขึ้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการกำหนด โดยระยะเวลาที่หน่วยงานของรัฐกำหนดตามวรรคหนึ่งจะต้องไม่มากกว่าระยะเวลาที่กำหนดตามชั้นข้อมูลความลับ ดังนี้

(๑)ลับที่สุด ๗๕ ปี

(๒)ลับมาก ๒๐ ปี

(๓)ลับ ๑๐ ปี

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐแห่งใดเห็นว่า ข้อมูลความลับราชการใดที่อยู่ในความครอบครองของตนไม่เข้าเงื่อนไขการเป็นข้อมูลความลับตามมาตรา ๑๗ หรือไม่มีความจำเป็นที่จะเป็นข้อมูลความลับต่อไป ให้หน่วยงานของรัฐนั้นยกเลิกชั้นความลับ และเปลี่ยนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐแห่งใดเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการรายการใดที่อยู่ในความครอบครองของตนยังไม่ควรเปิดเผยเมื่อครบระยะเวลาตามวรรคสอง ให้หน่วยงานของรัฐนั้นเสนอขอขยายระยะเวลาข้อมูลความลับราชการต่อคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการออกไปอีกได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ให้มีคำสั่งขยายเวลากำกับไว้เป็นการเฉพาะรายการและกำหนดระยะเวลาไว้ด้วย โดยขยายได้ไม่เกินคราวละสามปี แต่จะขยายระยะเวลาจนเกินความจำเป็นไม่ได้

มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อแสดงให้เห็นประเภทหรือขอบเขตของข้อมูลความลับราชการที่หน่วยงานของรัฐนั้นครอบครองอยู่ ให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจได้ง่าย และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้จัดชั้นเป็นข้อมูลความลับราชการได้ แต่ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของข้อมูลความลับราชการตามมาตรา ๑๗ และต้องไม่ขัดต่อคำวินิจฉัยที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือศาลได้เคยกำหนดหรือมีคำพิพากษาว่าข้อมูลข่าวสารใดไม่เป็นข้อมูลความลับราชการ

หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เผยแพร่รายการข้อมูลความลับราชการของหน่วยงานของรัฐบนระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ หรือตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด

มาตรา ๒๕ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำดัชนีข้อมูลความลับราชการเพื่อแสดงให้เห็นถึงหัวข้อหรือขอบเขตหรือประเด็นของข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อมูลความลับราชการในแต่ละรายการที่หน่วยงาน

ของรัฐนั้นครอบครองอยู่ แต่ไม่ต้องแสดงเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้น และนำส่งให้คณะกรรมการข้อมูล
ความลับราชการรับรองทุกหกเดือน ตามวิธีการและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการกำหนด
หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่รักษาและคุ้มครองข้อมูลความลับราชการ จนกว่าจะมีการ
เปลี่ยนแปลงเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามระเบียบที่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการกำหนด

มาตรา ๒๖ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ ให้แก้ไข
ปรับปรุง รายการข้อมูลความลับราชการของหน่วยงานของรัฐ ว่าไม่เข้าเงื่อนไขของข้อมูลความลับราชการตาม
มาตรา ๑๗

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอตามวรรคหนึ่ง ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียน
ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้อื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐนั้นได้
เมื่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้รับคำร้องเรียนตามวรรคสองแล้ว
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ต้องพิจารณาคำร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้อง
ไม่เกินหกสิบวัน แล้วแจ้งผลการวินิจฉัยไปยังผู้ร้องเรียน และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

มาตรา ๒๗ การพิจารณาคดีในศาล หากมีพยานหลักฐานหรือเป็นเรื่อง พิจารณาเกี่ยวกับ
ข้อมูลความลับราชการ ให้ศาลพิจารณาเป็นการลับ และให้ศาลรับฟังข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นพยานหลักฐานใน
การพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ห้ามมิให้เปิดเผยเนื้อหาสาระของข้อมูล และวิธีการได้มาของข้อมูลทั้งหมดหรือ
บางส่วนในคำพิพากษาหรือคำสั่ง เว้นแต่เป็นการพิจารณาคดีเรื่องสถานะของข้อมูลความลับราชการหากศาล
ตัดสินให้ข้อมูลนั้นมีใช่ข้อมูลความลับราชการ ศาลอาจเปิดเผยเนื้อหาในคำพิพากษาหรือคำสั่งบางส่วนเท่าที่
พอจะแสดงผลประกอบคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นได้

มาตรา ๒๘ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ

หมวด ๓

ข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๙ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลและ
คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๓๐ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของ
รัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร

สาธารณะ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้นำบัญชีตัววรรคหนึ่ง (๓) ของมาตรา ๓๑ มาใช้ บังคับกับข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวงตามมาวรรคหนึ่งนั้น ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐ ซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง (๓) จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการ ดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าว

มาตรา ๓๑ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้อและจำเป็นเพื่อการ ดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อ หมดความจำเป็น

(๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะ กระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

(๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับ สิ่งดังต่อไปนี้

(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้

(ข) ประเภทของระบบข้อมูลส่วนบุคคล

(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล

(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล

(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ

(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เพื่อ ป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของ ข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูล ตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่สามารถให้ข้อมูลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ

มาตรา ๓๒ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อ หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้า หรือในขณะนั้นมีได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของ หน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๒) เป็นการนำข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

- (๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้านการวางแผนหรือการสถิติหรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น
- (๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด
- (๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๓๔วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา
- (๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม
- (๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล
- (๘) ต่อศาล หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย
- (๙) เป็นไปเพื่อการดำเนินการกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะ
- (๑๐) เป็นข้อมูลผู้ถือหุ้นหรือกรรมการของนิติบุคคล ผู้ถือครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์
- (๑๑) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา
- การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๑) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการด้วยการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ หากข้อมูลข่าวสารนั้นมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบ รวมทั้ง จัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่อง ดังต่อไปนี้
- (๑) ระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้หรือเปิดเผยโดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล หรือเพื่อป้องกันการทำให้เสียหาย ถูกทำลาย ถูกเรียกดู สืบค้น เชื่อมโยง ใช้ เปิดเผย ทำสำเนา เปลี่ยนแปลงข้อมูล หรือการกระทำอื่นใดโดยไม่มีสิทธิหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๒) การเข้าถึงและการใช้งานข้อมูลข่าวสาร อุปกรณ์ ระบบ เครือข่าย และสถานที่
- (๓) การจัดให้มีระบบสำรองของสารสนเทศซึ่งอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและจัดทำแผนเตรียมพร้อมกรณีฉุกเฉิน ในกรณีที่ระบบสารสนเทศไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติอย่างต่อเนื่อง
- (๔) การตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านสารสนเทศอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- (๕) การลบ ทำลาย หรือการดำเนินการอื่นเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ
- (๖) หลักเกณฑ์อื่นที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะประกาศกำหนด

หมวด ๔
เอกสารจดหมายเหตุ

มาตรา ๓๔ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นเอกสารจดหมายเหตุตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติ ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุแล้วส่งมอบทะเบียนและเอกสารนั้นให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือหน่วยงานของรัฐจะเก็บรักษาไว้เองตามที่ทำความตกลงกับกรมศิลปากรก็ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีใช้เอกสารจดหมายเหตุ ให้หน่วยงานของรัฐทำลายได้ตามกำหนด ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเก็บรักษาข้อมูลไว้เองตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติและคำแนะนำของกรมศิลปากร

ในการจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา และการวิจัย และผู้แทนกรมศิลปากรตามบัญชีรายชื่อที่กรมศิลปากรประกาศกำหนดเพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณค่าข้อมูลข่าวสารของราชการและจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุและแจ้งให้กรมศิลปากรทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมศิลปากรประกาศกำหนด

หมวด ๕
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ประกอบด้วย

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคน โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยผู้ที่มีความรู้เชี่ยวชาญในด้านนิติศาสตร์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านบริหารธุรกิจ และด้านสื่อสารมวลชน ด้านละหนึ่งคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งคณะกรรมการสรรหาเสนอ

(๒) ผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐจำนวนห้าคน ประกอบด้วย ผู้แทนจากกระทรวงกลาโหม ผู้แทนจากสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้แทนจากสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ผู้แทนจากกระทรวงต่างประเทศ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้คณะกรรมการเลือกประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ จากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือปฏิบัติการอื่น เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดนโยบาย มาตรการ แผนยุทธศาสตร์ แนวทางดำเนินการเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นไปตามหลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัตินี้

(๔) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภา หรือหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ เพื่อกำหนดนโยบายและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อพัฒนาการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะและเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ รูปแบบ ชนิด ช่วงเวลา ช่องทาง ความถี่ในการปรับปรุงข้อมูล และระยะเวลาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ สำหรับหน่วยงานของรัฐในการจัดทำ จัดเก็บ รวบรวม ประมวลผล ปรับปรุง และแก้ไขข้อมูลข่าวสารสาธารณะ โดยคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ในการรับรู้ เข้าถึง นำข้อมูลไปใช้ ดัดแปลง แก้ไข และทำซ้ำได้โดยง่าย

(๖) กำหนด เพิ่มเติม แก้ไข หรือยกเลิก ข้อมูลข่าวสารในรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และรายการข้อมูลความลับราชการ ของหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๗) สั่งให้หน่วยงานหรือบุคคล ส่งข้อมูลหรือเอกสาร หรือมาให้ข้อมูล ประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้ร้องเรียน หรือเรื่องพิจารณาอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
ตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐหยุดเผยแพร่ หรือแก้ไข ซึ่งข้อมูลข่าวสารใด ๆ เมื่อเห็นว่า การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นจะขัดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๙) พิจารณาและวินิจฉัยคำร้องหรือข้อหาหรือของประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) แต่งตั้งและกำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่ ในการทำงานให้ คณะอนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ เพื่อช่วยพิจารณาตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริง กรณีหน่วยงานของรัฐใดถูกร้องเรียนว่าไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเรื่องที่ประชาชนร้องเรียน หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) อนุมัติคำขอผ่อนผันในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐในเหตุจำเป็น ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

(๑๒) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรี อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยแสดงสถิติ คำร้องขอและผลสรุป ตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๖ ของแต่ละหน่วยงานของรัฐ

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๔) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นผู้ลงนาม และให้ใช้บังคับเมื่อได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

มาตรา ๓๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ (๑) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี

(๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยถึงไล่ออกหรือปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสิบปี เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๘ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๓๕ (๑) ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจากพรรคการเมือง พรรคร่วมรัฐบาล สี่พรรคการเมืองที่มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสูงที่สุดตามลำดับ และผู้แทนจากพรรคการเมือง พรรคร่วมฝ่ายค้าน สี่พรรคการเมืองที่มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสูงที่สุดตามลำดับ ในกรณีที่มีผู้แทนจากพรรคการเมือง พรรคร่วมรัฐบาลหรือพรรคร่วมฝ่ายค้านไม่ครบฝ่ายละสี่คน ให้ตัวแทนจากพรรคการเมืองที่มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสูงที่สุดเพิ่มพรรคละหนึ่งคนตามลำดับจนครบจำนวน

ให้ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนดกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา

ให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร คนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ และให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๓๙ ในการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ (๑) ให้ประกาศรับสมัครบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๗ โดยมีการเผยแพร่ประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไปผ่านทวิททุกระจายเสียง

วิทยุโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ให้มีระยะเวลาในการรับสมัครไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ติดต่อกันและนอกจากการประกาศรับสมัครแล้วให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาจากบุคคล ซึ่งมีความเหมาะสมทั่วไปได้ด้วยแต่ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น

ภายในสิบห้าวันนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครตามวรรคหนึ่ง แล้วเสนอบัญชีรายชื่อผู้สมัครซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนไปยังคณะกรรมการสรรหา

ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ (๑) จากบัญชีรายชื่อตามวรรคสองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับบัญชีรายชื่อ

ในการสรรหาให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผยและให้กรรมการสรรหาแต่ละคนบันทึกและเปิดเผยเหตุผลในการเลือกไว้ด้วย

ผู้ซึ่งจะได้รับการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงถึงสามในสี่ของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของคณะกรรมการสรรหา

ถ้าไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงตามวรรคห้า หรือมีแต่ยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องสรรหาให้มีการลงคะแนนใหม่สำหรับผู้ใดคะแนนไม่ถึงสามในสี่ ถ้ายังได้ไม่ครบตามจำนวนให้มีการลงคะแนนอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่มีการลงคะแนนครั้งหลังนี้ยังได้บุคคลไม่ครบตามจำนวนที่จะต้องสรรหา ให้ดำเนินการสรรหาใหม่สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่

ให้ประธานกรรมการสรรหาเสนอชื่อผู้ได้รับการสรรหาให้นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งต่อไป

มาตรา ๔๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ (๑) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระ

เมื่อครบกำหนดทุก ๆ สองปี ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิออกจากตำแหน่งกึ่งหนึ่ง โดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาตามมาตรา ๓๕ แทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนดำรงตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามความในวรรคสาม

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นการล่วงหน้า โดยเริ่มดำเนินการสรรหาก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน แต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวัน และในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๔๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕

(๑) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๗

มาตรา ๔๒ การประชุมของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานและรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๔๓ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลเพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือเรียกให้บุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้

หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องยินยอมให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตนได้ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลความลับราชการหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๔๔ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมอบหมายหรือมอบอำนาจให้กระทำการแทนได้และให้นำความในมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมอบอำนาจให้คณะอนุกรรมการกระทำการแทน ให้คณะอนุกรรมการดำเนินการไปได้ โดยให้ถือว่ามติของคณะอนุกรรมการเป็นมติของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ แล้วให้แจ้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบต่อไป

มาตรา ๔๕ ให้หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ปฏิบัติตามที่ได้รับทราบคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายในเจ็ดวันหรือภายในระยะเวลาตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นที่สุดและมีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐให้ต้องปฏิบัติตาม

ในกรณีที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเห็นว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอน หรือผู้ควบคุมหรือกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น รวมถึงนายกรัฐมนตรี เพื่อสั่งการให้ดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และลงโทษทางวินัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และแจ้งผลให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบด้วย

ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๖ หรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ผู้นั้นอาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเห็นว่าหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะและข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้รับตามมาตรา ๔๓ แทนหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

หมวด ๖

คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ

มาตรา ๔๖ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ ประกอบด้วย รัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ แต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๔๗ คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) ออกประกาศหรือระเบียบเพื่อกำหนดวิธีการรักษาคุ้มครองข้อมูลความลับราชการของหน่วยงานของรัฐ หรือเพื่อให้การดำเนินการอื่นใดเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) รวบรวม จัดเก็บและรับรองดัชนีข้อมูลความลับราชการที่หน่วยงานของรัฐนำเสนอ
- (๓) ขยายเวลาข้อมูลความลับราชการตามมาตรา ๒๓
- (๔) ติดตามและตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลความลับราชการที่ครบระยะเวลาตามมาตรา ๒๓
- (๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ เพื่อช่วยพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลความลับราชการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ

ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประธานกรรมการข้อมูลความลับราชการเป็นผู้ลงนามและให้ใช้บังคับเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

มาตรา ๔๘ ให้นำความในมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๔ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการโดยอนุโลม

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามบทบัญญัติของกฎหมาย หรือตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือการปฏิบัติราชการ หรือตามคำสั่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น หรือตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ย่อมได้รับการคุ้มครองมิให้ผู้ใดฟ้องร้องหรือกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดทางอาญา ทางแพ่ง และทางวินัย เว้นแต่จะได้กระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือกระทำการโดยไม่สุจริต หรือโดยเจตนาในการแสวงผลประโยชน์ที่มีควรได้หรือมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเจตนาก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่ไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่สั่งตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๔๕ หรือ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๓ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกต่อวันในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือร้อยละศูนย์จุดหนึ่งของรายได้ในปีล่าสุด จนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่ง หรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๒ บรรดากฎหมายกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ที่ใช้บังคับ

อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมี
กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้ว
เสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ยังคงปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้
บังคับ

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน จึงมีบทบัญญัติและมาตรการบางประการที่ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้มีการรับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยกำหนดหน้าที่ของรัฐให้ต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก อีกทั้ง เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแลตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส รวมทั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของภาครัฐที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชนอันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของประชาชนจากคำสั่งทางปกครองหรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. แบ่งออกเป็น ๗ หมวด จำนวน ๕๓ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังต่อไปนี้

๒.๑ บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๓ กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงาน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการ และธุรการให้กับคณะกรรมการข้อมูล

ข่าวสารสาธารณะ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และกำหนดให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ในสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ ปฏิบัติงานวิชาการ และธุรการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ (ร่างมาตรา ๖)

๒.๔ หมวด ๑ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๑) กำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเบื้องต้นซึ่งหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ (ร่างมาตรา ๗)

(๒) กำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวส่งไปลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙)

(๓) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องจัดทำ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานตามรายการที่กฎหมายกำหนด โดยสะดวกต่อการเข้าถึงของทุกกลุ่ม และโดยรวดเร็วที่สุด หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารกำหนด ในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงาน และการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล (ร่างมาตรา ๑๐)

(๔) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล และจัดเก็บในฐานข้อมูลหรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัล (ร่างมาตรา ๑๑)

(๕) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ จัดให้มีสถานที่ติดต่อ และเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายในหน่วยงานของรัฐ โดยมีหน้าที่และอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒)

(๖) กำหนดให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่ต้องจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามรายการข้อมูลข่าวสารโดยเร็วที่สุด โดยกำหนดรูปแบบข้อมูล ช่องทางและความเร็วในการเปิดเผย ความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อเดือน (ร่างมาตรา ๑๓)

(๗) กำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีได้ส่วนเสียหรือไม่ มีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นที่ไม่ใช่ข้อมูลความลับราชการจากหน่วยงานของรัฐ ในรูปแบบที่ขอ หรือใกล้เคียงกับรูปแบบที่ขอ สิทธิในการขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยบนเว็บไซต์ของหน่วยงานรัฐหรือช่องทางตามระเบียบที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด รวมถึง การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐให้คำแนะนำในกรณีข้อมูลข่าวสารที่ขออยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานกลาง ส่วนสาขาของหน่วยงานนั้น หรืออยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น (ร่างมาตรา ๑๔)

(๘) กำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีได้ส่วนเสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้เพิ่มข้อมูลสาธารณะใด ๆ ในรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารทางราชการให้ถูกต้องครบถ้วน อีกทั้ง กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องเรียนกรณีหน่วยงานของรัฐปฏิเสธคำขอ (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๓ หมวด ๒ ข้อมูลความลับราชการ

(๑) กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นข้อมูลความลับราชการไม่ต้องถูกเปิดเผย โดยให้หน่วยงานของรัฐสามารถมีดุลพินิจในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์และการมีส่วนร่วมได้เสียของบุคคล ที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๑๖)

(๒) กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการ (ร่างมาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๒)

(๓) กำหนดให้ข้อมูลความลับราชการ จะต้องถูกปรับเปลี่ยนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะเมื่อครบ ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามชั้นประเภทข้อมูลความลับ (ร่างมาตรา ๒๓)

(๔) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการของ หน่วยงานของรัฐ รวมถึงการเผยแพร่รายการข้อมูลความลับราชการบนระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือ เว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ หรือตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด (ร่างมาตรา ๒๔)

(๕) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่จัดทำดัชนีข้อมูลความลับราชการ และมีหน้าที่รักษา คุ้มครองข้อมูลความลับราชการ ตามวิธีการ และหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้อมูลความลับกำหนด (ร่างมาตรา ๒๕)

(๖) กำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนร่วมได้เสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้แก้ไข ปรับปรุงรายการข้อมูลความลับราชการ กำหนดวิธีการและระยะเวลาในการร้องเรียน ตลอดจนระยะเวลา ในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีโต้แย้งคำสั่งเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๒๖)

(๗) กำหนดเรื่องการพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดี (ร่างมาตรา ๒๗)

(๘) กำหนดให้นายกรัฐมนตรี มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ (ร่างมาตรา ๒๘)

๒.๔ หมวด ๓ ข้อมูลส่วนบุคคล

(๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๒๙)

(๒) กำหนดให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่ง อื่นตามที่กฎหมายกำหนดอาจอกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมาใช้ กับข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงานดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๐)

(๓) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดระบบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๓๑)

(๔) กำหนดห้ามไม่ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของตน ต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้า หรือในขณะนั้น เว้นแต่เข้าข้อยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๓๒)

(๕) กำหนดให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการด้วยการเชื่อมโยง หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทาง อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารนั้นมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบ รวมทั้ง จัดให้มีการรักษา

ความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๕ หมวด ๔ เอกสารจดหมายเหตุ

กำหนดเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นเอกสารจดหมายเหตุตามกฎหมายว่าด้วย จดหมายเหตุแห่งชาติ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุแล้วส่งมอบทะเบียนและ เอกสารให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือหากหน่วยงานของรัฐจะเก็บรักษาไว้เองให้ทำความตกลงกับกรมศิลปากร ทั้งนี้ ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติและคำแนะนำของกรมศิลปากร กรณีข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ใช่เอกสารจดหมายเหตุให้หน่วยงานของรัฐทำลายได้ตามกำหนดระยะเวลา หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๓๔)

๒.๖ หมวด ๕ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

- (๑) กำหนดเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๓๕)
- (๒) กำหนดเรื่องหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๓๖)
- (๓) กำหนดเรื่องคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๓๗)
- (๔) กำหนดเรื่องคณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๓๘)
- (๕) กำหนดเรื่องวิธีการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๓๙)
- (๖) กำหนดเรื่องวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ประเภทกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๔๐)
- (๗) กำหนดเรื่องการพ้นตำแหน่งของกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ประเภทกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๔๑)
- (๘) กำหนดเรื่ององค์ประชุมของกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ ประชุม (ร่างมาตรา ๔๒)
- (๙) กำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีอำนาจเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูล ข่าวสารของราชการที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อร้องเรียนตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๔๓)
- (๑๐) กำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อ พิจารณาหรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมอบหมาย (ร่างมาตรา ๔๔)
- (๑๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สาธารณะภายใน ๗ วัน หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด และกำหนด เรื่องการอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ กรณีหน่วยงานของรัฐไม่เห็น ด้วยกับคำสั่งหรือคำวินิจฉัย (ร่างมาตรา ๔๕)

๒.๗ หมวด ๖ คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ

- (๑) กำหนดเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ (ร่างมาตรา ๔๖)
- (๒) กำหนดเรื่องหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ (ร่างมาตรา ๔๗)

(๓) กำหนดเรื่ององค์ประชุม อำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ความลับราชการ ทั้งนี้ให้นำเรื่ององค์ประชุมและอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมาใช้โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๔๘)

๒.๘ หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

(๑) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรือตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือการปฏิบัติราชการ ให้ได้รับความคุ้มครองไม่ให้ถูกฟ้องร้องทั้งทางแพ่งและทางอาญา เว้นแต่การกระทำโดยประมาทเลินเล่อ หรือจงใจโดยไม่สุจริต หรือโดยทุจริต แต่ทั้งนี้ไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๔๙)

(๒) กำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๕๐)

(๓) กำหนดโทษกรณีเปิดเผยข้อมูลความลับราชการ ขัดกับหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๕๑)

๒.๙ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้บรรดากฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติที่ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๒)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้การสรรหาและการแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะต้องแล้วเสร็จภายใน ๙๐ วันนับจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๓)